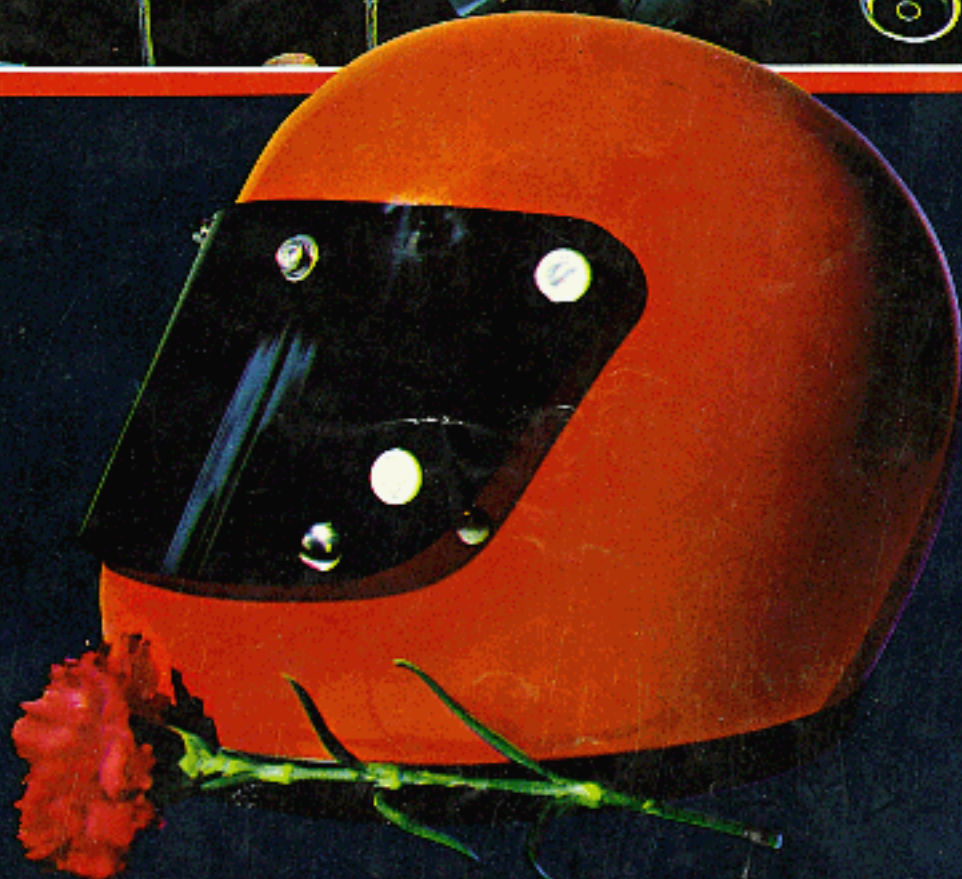

4 ΤΡΟΧΟΙ

ΤΕΥΧΟΣ 41 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1974 ΔΡΧ. 15

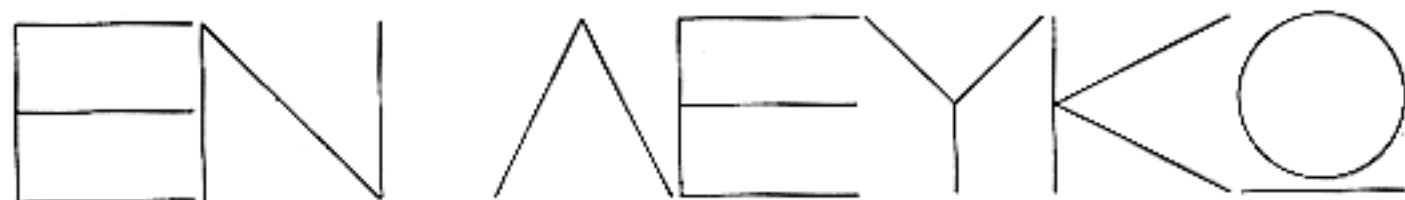
ΑΓΩΝΕΣ: ΤΟ ΠΑΡΕΘΟΝ, ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟ ΤΕΣΤ: FIAT 128 COUPE, TOYOTA COROLLA SL, RENAULT 6TL, DACIA 1300, COLT 1400 FIAT - POLSKI 125p

ΟΙ ΔΟΠΟΦΟΝΟΙ... ΠΟΣΟ ΦΤΑΙΝΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΑΤΟΜΒΗ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

Στο εξώφυλλο ένα λευκό μάρμαρο, ένα λευκό αυτοκίνητο, και μία κόκκινη επιγραφή, που έγραφε: «1876 — 1974;» Αναρωτιόμαστε αν το 1974 θα είναι ο τελευταίος χρόνος του αυτοκινήτου, αν φτάσαμε στο τέλος ενός φαινομένου, που έχει αφήσει βαθιά το σημάδι του σε κάθε άνθρωπο της Γης. Δεν πέσαμε πολύ έξω. Το 1974 έχει όλα τα στοιχεία του Τελευταίου Χρόνου. Η ενεργειακή κρίση, αυτό το δυσνόητο για τον απλό άνθρωπο φαινόμενο, αναπροσαρμόζει τα πάντα αυτή τη στιγμή στον πλανήτη μας. Έργασια κλείνουν, ή μειώνουν την παραγωγή τους, άνθρωποι μένουν άνεργοι, οικονομίες καταρρέουν, κράτη αντιμετωπίζουν το φάσμα της πείνας, κλίμα ανακατατάσσονται. Οι κοινωνιολόγοι λένε ότι οι κάτοικοι της Γης περνούν από μία Έποχή σε άλλη. Οι κοινωνίες της υκαλίνωτης καταναλώσεως μετατρέπονται σε κοινωνίες προγραμματισμένης καταναλώσεως. Η ενεργο-πολιτική κρίση ήταν μία άφορμή για να ξυπνήσουμε όλοι, για να βγούμε από τον λήθαργο και να καταλάβουμε ότι, αν συνεχίσουμε με τον ίδιο ρυθμό, θα πιούμε το αίμα του πλανήτη μας μέχρι την τελευταία οισογόνα και αυτό το αίμα δεν αναγεννιέται. Χάνεται. Τα κροστικά κόμματα της κρίσεως χτυπούν τον καθ' ένα από μας.

Η πρόσφατη αύξηση της τιμής της βενζίνης σούπερ στις 16,50 δραχμές και της ωαλής σε 13,50 ήταν το πιο φανερό απ' όλα. Έκατοντάδες άνθρωποι κλείδωσαν τ' αυτοκίνητά τους. Χιλιάδες άλλοι σκέπτονται οικονομικότερα μέσα μεταφοράς, σαν τα μοτοποδήλατα και τις μοτοσυκλέτες. Όρισμένοι καταστραφείς δήλωσαν ότι η αύξηση δεν τους άφορῶ, διότι «έχουν λεφτά και θα πληρώσουν». Άλλοι αυτό δεν είναι ούτε αντιμετώπιση, ούτε λύση του προβλήματος. Τι κάνουμε τώρα; Κι ερείς κι εσείς. Έμεις, σαν περιοδικό που βασικό του θέμα είναι το σύμβολο της καταναλωτικής κοινωνίας και σείς, σαν άτομα, που χρησιμοποιείτε το «σύμβολο». Χρειάζεται μικρή και αντικειμενική σκέψη για ν' αντιμετωπίσουμε τη νέα τάξη των πραγμάτων... Και η νέα τάξη έχει διαφορετικούς στόχους από την παλαιά...

Η βενζίνη έγινε υγρό πολύτιμο λάδι. Δεν μπορούμε να τη εκύνουμε στο δρόμο, όπως παλιά. Η λέξη που ορίζει πάνω απ' όλα είναι η Οικονομία. Και στόχος μας πρέπει να είναι η Οικονομία... Οι τρόποι που θα μας εμπνεύσουν να διατηρήσουμε την ανεξαρτησία που προσφέρει το αυτοκίνητο για μερικά χρόνια ακόμη... Σαν περιοδικό είμαστε πάντα έναντιον των λευκών ελεφάντων. Ποτέ δεν καταλάβαμε γιατί ένας, ή έστω τέσσερις, άνθρωποι, χρειάζονται δύο μισούς τόννους σίδηρο γύρω τους κι ένα κινητήρα 8.000 κυβικών εκατοστών, για να πάνε από το ένα σημείο στο άλλο. Γι' αυτό και π ά ν τ ο ήρασε έναντιον των αμερικανικών μαμηοῦθ και των ευρωπαϊκών ηηασποτάμων. Άνεκαθεν πιστεύαμε στα μικρά, γρήγορα, οικονομικά, σταθερά αυτοκίνητα, και δεν αφήσαμε εύκοια να περάση που να μη γελοιοποιήσουμε την αντίληψη που έπικρατεί στους κύκλους των ασχέτων για το «βαριά δρα σταθερά» αυτοκίνητα. Πάντα ποιεύαμε στο θαναάσμο, έξυμηρητικό και οικονομικό αυτό μέσο μεταφοράς, που λέγεται δίκυκλο, είτε είναι μοτοποδήλατο ή ξ ι ο η ρ ε π ε ς —κι αυτό έχει σημασία— είτε μοτοσυκλέττα.

Η Νέα Τάξη θα δώση μία τρομερή ώθηση στα δίκυκλα... Ήδη, το αυτοκίνητό μας κλειδάθηκε (από τις 14 Γανουαρίου), ο πόλος άποσυνδέθηκε και μία Χόνια 500/4 έγινε το άποκλειστικό μας μεταφορικό μέσο. Το αυτοκίνητο χρησιμοποιείται μόνον σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης. Η χρήση της μοτοσυκλέτας θα φέρη τους νέους αναβάτες άντημέτωπους με τους εργαλμηαίτες των δρόμων μας. Με τα όντα αυτά που ποιεύουν, μετά από μακροχρόνια ήλωση έγκεφάλου από όρισμένο Τύπο, και τους ανθρώπους της γραβάτας ότι οι αναβάται είναι άνθρωποιειδη που δεν έχουν το δικαίωμα να πατούν την ασφαλο όπου κελούν τις "κούρες" τους. Θα πρέπει να κάνουν ύπορονη. Να δείξουν με τη δική τους καλή συμπεριφορά ότι είναι σκάλες έμπροσ από τα όντα με τα μεγάλα κονιρά κι άγόριστα κεφάλια!

Άρχίζουμε το 1974 με κακοήσ οίωσός. Πρέπει να κάνουμε θυσίες, για να τα βγάλουμε πέρα. Μπορεί, όμως, οι θυσίες αυτές και οι δυσκολίες να μας φέρουν μπροστά σε μία καινούργια Έποχή... Όπου το μαμηοῦθ θα εξαφανισθούν, οι δρόμοι θα γίνουν πιο ήσυχοι, πιο πολιτισμένοι... Όπου θα ξανακυκλοφορήσουν ποδήλατα και μικρά όμοια μοτοποδήλατα, που καινε το γαλλόνη στα 250! Πρέπει να παραδεχτούμε ότι το είχαμε παρακάνει... Ότι είχαμε φθάσει στο σημείο του κορεσμού κι ότι δεν μπορούσαμε πια να κινηθούμε, ν' αναπνεύσουμε...

Και οι 4 ΤΡΟΧΟΙ;

Οι 4 ΤΡΟΧΟΙ θα προσπαθήσουν να ζήσουν κανονικά κι αυτοί αίματηρές οικονομίες. Έστω για να ύπάρκη ένα περιοδικό που θα γράφη που και που για την καλιά, «καλή», έποχή...

Κώστας Καθαδής